

**Секція 3 ІНТЕГРАЦІЯ НАУКИ,
НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ТА ЙОГО МЕТОДИЧНОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА БАЗІ НОВИХ
ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

УДК 371.213.8.001.76

В.О. Акмен, канд. техн. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

С.В. Сорокіна, канд. техн. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

М.А. Юрченко, асист. (*ХДУХТ, Харків*)

**СУТЬ ТА ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО
ПРОЦЕСУ ПІД ЧАС ЗАСТОСУВАННЯ СУЧАСНИХ
ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

Сьогодні перед вищою освітою стоїть завдання створити умови для підготовки інноваційно-орієнтованих фахівців, які були б здатні забезпечити у перспективі прискорений розвиток високотехнологічних галузей з високим експортним потенціалом.

Процес упровадження педагогічних інновацій і готовність до творчого пошуку суттєво залежать від вибору актуального напрямку, чіткого формулювання мети і завдань творчої діяльності, як усього колективу, так і кожного педагога зокрема, оптимального розподілу і вміння кооперуватись викладачам між собою.

Процес упровадження інновацій доцільно розподілити на основні етапи, враховуючи теоретичну та практичну підготовку викладачів. Слід подбати і про науково-методичне обґрунтування інновацій, залучення до їх упровадження авторитетних, творчих педагогів, які в змозі подолати традиційні підходи до викладання. У таких випадках доцільним є створення спеціальних груп кваліфікованих, ініціативних викладачів, які візьмуть на себе відповідальність за аналіз та апробацію головного досвіду, систематичного відбору креативних ідей, технологій, концепцій, які можуть бути використаними на практиці. Такий підхід дасть змогу об'єднати зусилля авторів нововведень із зорієнтованими на інноваційну діяльність викладачам, створити сприятливе інноваційне середовище.

Суттю інноваційних процесів в освіті є, по-перше, проблема вивчення, узагальнення і розповсюдження передового педагогічного досвіду і, по-друге, проблема впровадження досягнень сучасної науки у практику, де виникає ряд труднощів з переобладнанням, та необхідністю установки сучасних приборів і введенням нових методик при проведенні досліджень товарів. Ці дві проблеми мають

вирішуватися інтегровано. Проте проблему переобладнання неможливо вирішити одночасно, оскільки коштів на особисту закупівлю вузам не вистачає, а державною програмою ці починання майже не підтримуються. Це викликає загострення суперечностей між фундаментальними науковими знаннями і складністю їх практичного застосування, між фазою створення нового педагогічного знання і його досвідного впровадження, як інноваційного. Розглядаючи інноваційні моделі навчання в такий спосіб, слід звернутися до нових дидактичних підходів, які формують нетрадиційне уявлення про організацію навчального процесу.

Найбільш поширеними інноваційними моделями, що впроваджуються на нашій кафедрі, є контекстне навчання, імітаційне навчання, що супроводжується візуалізацією лекційних та лабораторних занять, частковим заміщенням викладача студентами-магістрами, проведення відкритих занять на підприємстві та у музеях і майстернях.

Успішне запровадження інноваційних моделей навчання вимагає змін у роботі викладачів, для цього доцільні були б наступні дії:

- переглянути спрямованості навчання у ВУЗі, а також у системі післядипломної освіти з метою формування професійної готовності викладачів до роботи в умовах інноваційного навчання;

- запровадження системи матеріального стимулювання викладачів, які активно й ефективно реалізують ідеї інноваційного навчання у своїй практичній діяльності.

Ключовим моментом у реалізації інноваційного навчання є принципова зміна функцій викладача, який перестає бути транслятором знань, жорстким організатором змісту і спрямованості навчальної діяльності студентів. Для організації інноваційного навчання оптимальним здається спосіб проектування і організації освітнього процесу, при якому: основний акцент робиться на організацію активних видів пізнавальної діяльності того, кого навчають; викладач виступає в ролі педагога-менеджера і режисера навчання; студент виступає, як суб'єкт діяльності разом з викладачем, а його особистий розвиток виступає, як одна з головних освітніх цілей.

Отже, інноваційне навчання забезпечує варіативність та особистісно-орієнтовану спрямованість навчально-виховного процесу, внаслідок чого знання, уміння й навички студентів перетворюються в засіб розвитку їх пізнавальних і особистісних якостей, забезпечують їх здатність бути суб'єктом інноваційної професійної діяльності.

Таким чином, впровадження інноваційних технологій у навчально-виховний процес вищих навчальних закладів України є, безумовно, важливим і правильним з огляду на швидку модернізацію освітньої системи.